

„Азъ щѣхъ понапрѣдъ отъ той свѣтъ пбѣдѣхъ,
„И въ гробѣхъ понапрѣдъ отъ тебѣхъ щѣхъ дбѣдѣхъ.“
Жалостно и Форнозъ отговори
Сльзы очи прѣдъ себе обори.
„Остави ма да страданѣхъ свѣршѣхъ
„И мой животъ жалостный довѣршѣхъ!
„Мой-та повѣсть что ще да ти слѣжи?
„По смърть мож кой ще да та дрѣжи?
„Нестигали что за себе жалишь,
„Та и по менѣхъ да тѣжишь навѣлишь,
„И да мыслишь, че и на смърть дрѣгѣхъ
„Си причина сѣсѣ великѣхъ тѣгѣхъ?“

„О! прѣблагый, милостивый бѣже!“
Пастырка извыка колко мѣже.
„Зарѣхъ да умрѣть по мене двамѣна
„И азъ да имѣхъ бѣдѣхъ све причина!
„Какъ тѣхъ? гдѣ си ма видвалъ? кажѣми!
„Отъ гдѣхъ ма познавашъ? искажѣ ми!
„Отъ кога съмь азъ тебе познала,
„Или какво зло съмь ти казѣла?
„И что ти е сега отъ менѣхъ крѣво?
„Казвай! че ми сѣрдце игра живо.
„Казвай! само сѣ толко ма убѣвашъ
„И сѣрдце ми жалостно пробѣвашъ.
„О! праведный, милостивый бѣже!
„Что тѣхъ пакъ сега да бѣде мѣже?
„За тѣхъ ли съмь сѣ на свѣтъхъ родѣла,
„И за тѣхъ ли съмь сѣ сѣ тебѣхъ сѣдрѣжила?“